

Ημερίδα Πνευματικών στη Μητρόπολη Βεροίας με θέμα: «Βιοηθικά προβλήματα και εξομολόγηση»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Τρίτη 10 Ιουνίου στην αίθουσα «Μητροπολίτης Σταυροπηγίου Αλέξανδρος» στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της 7ης Ιατρικής Εβδομάδος προς τιμήν του Αγίου Λουκά του Ιατρού και των «ΛΑ΄ Παυλείων» η Ημερίδα των πνευματικών με θέμα: «Βιοηθικά προβλήματα και εξομολόγηση».

Την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως και Αρχιερατικός Επίτροπος Ειρηνοπόλεως Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος και συμμετείχαν οι κληρικοί που διακονούν με την άδεια και την ευλογία του Ποιμενάρχου μας το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως.

Κεντρικός ομιλητής της ημερίδος ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου και Μυκόνου κ. Δωρόθεος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Βιοηθική και ορθόδοξη ηθική», ενώ μετά το πέρας της εισηγήσεως του πραγματοποιήθηκε εκτενής συζήτηση.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, εξέφρασε λόγους ευχαριστίας στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο που αποδέχθηκε την πρόσκληση της Ιεράς Μητροπόλεως και ανέφερε χαρακτηριστικά:

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη, ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί φέτος, διορ-γάνωσε στό πλαίσιο τῶν ΛΑ΄ Παυλείων τήν Ἡμερίδα τῶν πνευ-ματικῶν της, στήν ὁποία ἔχουμε τήν ιδιαίτερη χαρά νά εἶναι ὁμι-λητής ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπο-λίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μυκόνου καί τῶν λοιπῶν νήσων κύριος Δωρόθεος, προσφιλῆς καί σεβαστός ἐν Χριστῷ ἀδελφός. Ὁ Ἅγιος Σύρου εἶναι γνωστός σέ ὅλους σας καί εἶναι

Ένας έκ τῶν λογίων ιεράρχων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τόν καλωσορίζω ἐγκάρδια καί τόν εὐχαριστῶ θερμότατα, διότι παρά τίς πολλές ὑποχρεώσεις στή δική του μεγάλη νησιωτική Ἱερά Μητρόπολη μέ πολλή προθυμία ἀνταποκρίθηκε στήν πρόσκλησή μας καί ἔτσι τόν ἔχουμε σήμερα ἀνάμεσά μας.

Ἡ ἐξομολόγηση εἶναι ἓνα πολύ σημαντικό μυστήριο γιά τή σωτηρία τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Εἶναι ὅμως συγχρόνως καί μία ἐξαιρετικά ὑπεύθυνη διακονία γιά τήν Ἐκκλησία καί τούς ἀδελφούς μας. Γι' αὐτό καί ὅπως γνωρίζετε, ἐνῶ ὁ ἱερέας μπορεῖ νά τελεῖ ὅλα τά ἄλλα μυστήρια, γιά τό μυστήριο τῆς ἱεραῖς ἐξομολογήσεως χρειάζεται εἰδική ἄδεια καί εὐχή καί εὐλογία τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Ὁ πνευματικός ἀναλαμβάνει προ-σωπικά τήν εὐθύνη τῆς κάθε ψυχῆς καί τῆς σωτηρίας της καί κα-λεῖται νά ἀνταποκριθεῖ στήν εὐθύ-νη αὐτή μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο. Γι' αὐτό καί εἶναι ἀνάγκη νά φροντίζουμε νά καταρτίζουμε τόν ἑαυτό μας, ὥστε νά διακονοῦμε μέ συνέπεια καί φυσικά μέ φόβο Θεοῦ τό ὑψηλό λειτούργημα τῆς πνευ-ματικῆς πατρότητος, τό ὁποῖο μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία καί νά μήν τό ἀντιμε-τω-πίζουμε ἐπιπόλαια ἢ ἀδιάφορα.

Γιά νά ἀνταποκριθοῦμε στή δια-κο-νία αὐτό τό πρώτιστο εἶναι νά ἐνδιαφερόμαστε γιά προσωπική μας πνευματική κατάρτιση, μέ τή μελέτη, τήν προσευχή καί τόν προ-σωπικό μας ἀγώνα. «Καθαρθῆναι δεῖ καί εἶτα καθᾶραι, φωτισθῆναι καί εἶτα φωτίσαι», μᾶς συστήνει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Αὐτό βεβαίως δέν σημαίνει ὅτι ἡ ἀναξιότητα ἐνός πνευματικοῦ παρα-κωλύει τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὁ ἐξο-μολογούμενος μέ εἰλικρίνεια καί μέ συναίσθηση μετανοίας θά λάβει τή συγχώρηση καί τή χάρη καί τό Ἅγιο Πνεῦμα θά τόν καθοδηγήσει μυστικά στή ζωή του. Τό θέμα εἶναι ὅμως ἡ δική μας εὐθύνη καί ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο διακονοῦμε ἐμεῖς τό μυστήριο τῆς ἱεραῖς ἐξομο-λογήσεως.

Δέν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία ὅτι ἓνας πνευματικός πού ἀγωνίζεται, πού προσεύχεται, πού μελετᾷ, πού προσέχει τόν ἑαυτό του, ἔχει περισσό-τερη πνευματική ἐμπειρία καί περισσό-τερη χάρη γιά νά βοη-θήσει τόν ἀδελφό του πού πλησιάζει τό μυστήριο καί ζητᾷ τήν ἄφεση ἀλλά καί τή χάρη γιά νά συνεχίσει τόν ἀγώνα του.

Καθώς όμως όλοι ζοῦμε καί δια-κονοῦμε στόν κόσμο, σέ ἕναν κό-σμο ό όποῖος ἐξελίσσεται ταχύτα-τα, σέ ἕναν κόσμο στόν όποῖο πράγματα τά όποῖα άγνοοῦσαμε πρίν άπό λίγα μόλις χρόνια, άποτε-λοῦν σήμερα συστατικό στοιχεῖο τῆς καθημερινότητός μας, εἶναι φυσικό νά ἐρχόμαστε όλοι άντιμέ-τωποι μέ νέες τάσεις, μέ νέες συνήθειες, μέ νέα δεδομένα καί μέ νέα πολλές φορές διλήμματα.

Παλαιότερα ἴσως εἶχαμε τήν ἐντύ-πωση ότι όσα συμβαίνουν στόν κόσμο ἢ όσα αλλάζουν στήν κοινωνία μας δέν μᾶς άφοροῦν καί ιδιαίτερα, γιατί συχνά συνέβαιναν σέ κάποιο τμήμα τῆς κοινωνίας τό όποῖο δέν εἶχε σχέση μέ τήν Ἐκ-κλη-σία ἢ μέ τούς άδελφούς μας, πού εἶναι συνειδητά μέλη τῆς Ἐκ-κλησίας, ἐκκλησιάζονται καί ἐξο-μο-λογοῦνται. Στίς ἡμέρες μας όμως ἡ ταχύτατη διακίνηση τῶν πληροφοριῶν μέσα άπό τό διαδί-κτυο καί τά διάφορα μέσα κοινω-νικῆς δικτυώσεως μᾶς φέρνει όλους σέ ἐπαφή μέ όλες τίς ἐξελί-ξεις καί τίς ἀλλαγές, καί τίς φέρνει, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά πῶ, καί μέσα στό ἐξομολογητήριό.

Τό ζήσαμε ὡς ἕνα σημεῖο τά προη-γούμενα χρόνια μέ τήν πανδημία τοῦ κορωνοῖοῦ καί τή συζήτηση πού ἔγινε σχετικά μέ τά ἐμβόλια. Στή συζήτηση αὐτή ἡ Ἐκκλησία μας δέν θά μπορούσε νά μείνει άμέτοχη, ἐφόσον μᾶς άφοροῦσε όλους καί ἔπρεπε ἡ Ἐκκλησία νά βρεῖ τόν τρόπο νά τοποθετηθεῖ, ὄχι ἰκανοποιώντας τή μία ἢ τήν ἄλλη πλευρά, ἀλλά μέ συναίσθηση εὐθύ-νης ότι ό λόγος της ἔχει συνέπειες γιά τήν ἀνθρώπινη ζωή καί ὕπαρξη, ἀλλά καί μέ τή συνείδηση ότι ό λόγος της πρέπει νά ὀρθοτο-μεῖ τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Καί όμως παρά τήν ἐνιαία καί σώφρονα στάση τόσο τῆς Ἐκκλη-σίας τῆς Ἑλλάδος ὅσο καί τοῦ Οἴκου-μενικοῦ μας Πατριαρχείου άκούσθηκαν πολλές καί διαφορε-τικές άπόψεις καί μέσα στήν Ἐκ-κλησία, πού δίχασαν τούς ἀνθρώ-πους, πού τούς σκανδάλισαν, πού τούς άπογοήτευσαν καί πού ἐνδε-χομένως τούς άπομάκρυναν άπό τήν Ἐκκλησία, ἔστω καί προσωρι-νά.

Φυσικά ἡ περίπτωση αὐτή δέν εἶναι ἡ μόνη. Ἡ ἐξέλιξη τῆς ἰατρι-κῆς, τῆς γενετικῆς, τῆς βιολογίας, τῆς βιοτεχνολογίας καί ἄλλων ἐπιστημῶν πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἀνθρώπινη ζωή καί τό ἀνθρώπινο σῶμα, στήν προσπάθειά τους νά διερευνήσουν ἢ καί νά ἐπιλύσουν διάφορα προβλήματα πού άφο-ροῦν τόν ἄνθρωπο, τοῦ δημιουρ-γοῦν ἐρωτήματα καί άπορίες πού μέχρι σήμερα κανείς μας ἴσως δέν θά εἶχε σκεφθεῖ οὔτε φυσικά άντι-μετωπίσει.

Εἶναι ὅλα ἐκεῖνα τά ζητήματα πού ἄπτονται τόσο τῶν ἐπιστημῶν ὑγεί-ας μέ τήν εὐρύτερη ἔννοια τοῦ ὄρου, ὅσο καί θεμάτων ἠθικῆς, νομιμότητος, ἀνθρωπίνων δικαιω-μά-των κλπ. Κατά πόσο συμπορεύ-ονται καί κατά πόσο συγκρούονται μεταξύ τους; Συμβαδίζει μέ τόν νό-μο καί τήν ἠθική ὅ,τι μπορεῖ νά ὠφελεῖ τόν

άνθρωπο ή όχι; Και τί υπερισχύει; Μπορούμε να χρησιμο-ποιού-με χωρίς εξαίρεση κάθε τι που προτείνει ή έπιστήμη για τον άνθρωπο ή όχι; Και κατά πόσο ή έρευνα για την υγεία παραδείγ-μα-τος χάριν του ανθρώπου μπορεί να χρησιμοποιεί μεθόδους που δέν είναι σύμφωνοι μέ τούς κανόνες τής ήθικης ή έρχονται σε σύγκουση μέ δικαιώματα άλλων;

Τέτοια ζητήματα αναφύονται καθη-μερινά τά τελευταία χρόνια, κατά τά όποια, είναι αλήθεια, παράλληλα μέ την άλματώδη εξέ-λιξη τής ιατροβιολογικής έπιστή-μης έχει αύξηθει και τό ένδιαφέ-ρον τών ανθρώπων για την τήρηση τών ήθικων κανόνων. Όμως πάντο-τε υπάρχουν περιθώρια και πάντοτε ανακύπτουν προβλήματα που άπασχολούν τούς ανθρώπους και για τά όποια καλείται ή Έκ-κλησία να λάβει θέση και να ένη-μερώσει τούς πιστούς αλλά και τούς ανθρώπους καλής θελήσεως.

Πέραν όμως τών θεμάτων γενι-κοϋ ένδιαφέροντος υπάρχουν και περιπτώσεις που άφορούν συγκε-κρι-μένα πρόσωπα τά όποια ζητούν άπό έμäs μία άπάντηση, ζητούν καθοδήγηση για τή στάση που θα ακολουθήσουν και για τον δρόμο που θα έπιλέξουν. Και χρειάζονται μία σοβαρή και υπεύθυνη γνώμη, μία σοβαρή και υπεύθυνη άποψη, για να μπορέσουν να στηριχθούν αλλά και για να μήν άπογοη-τευ-θούν.

Για να ανταποκριθοϋμε στις νέες αυτές προκλήσεις είναι ανάγκη πρωτίστως να τίς γνωρίζουμε, και φυσικά είναι ανάγκη να μπορούμε να διακρίνουμε εάν ή γενική ήθι-κή, στην όποια βασίζεται ή βιοηθι-κή, ή έπιστήμη δηλαδή που άσχο-λείται μέ τά ήθικά προβλήματα που ανακύπτουν στην ιατρική, τή βιολογία και την έρευνά τους, ταυ-τίζεται μέ την όρθόδοξη ήθικη.

Έμεϊς οί χριστιανοί δέν είμαστε σαν τούς άλλους ανθρώπους για τούς όποίους γράφει ό πρωτοκορυ-φαϊος άπόστολος Παϋλος στην πός Ρωμαίους έπιστολή του (Ρωμ. 2.14) «όταν γάρ έθνη τά μή νόμον έχο-νται φύσει τά του νόμου ποιη, οϋτοι νόμον μή έχοντες έαυτοίς είσιν νόμος». Έχουμε νόμο και μά-λιστα θεϊο νόμο, τον όποιο μäs άπεκάλυψε και μäs έν γνώρισε ό ίδιος ό Υίός και Λόγος του Θεοϋ, ό Χριστός.

Έπομένως, θα πρέπει να έξετά-ζου-με όλα αυτά τά θέματα, όλα τά ζητήματα που σχετίζονται μέ τή βιοηθική υπό τό πρίσμα τής όρθο-δόξου πίστεως και ήθικης.

Και έπειδή δέν είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς όλα τά έπιστη-μο-νικά θέματα, για τά όποια άπαι-τούνται και ειδικές γνώσεις, αλλά και έπειδή χρειάζεται να υπάρχει κοινή θέση μέσα στην Έκκλησία, ή Έκκλησία τής Ελλάδος έχει συστή-σει άπό έτών ειδική έπιτροπή που τά μελετᾶ και μέ τή βοήθεια ειδι-κων έπιστημόνων

καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, προσπαθεῖ νά ἀνταποκρί-νεται στόν ρόλο της καί νά ἐνημε-ρώνει ὀρθά ὄλους μας, ὥστε νά καθοδηγοῦμε καί ἐμεῖς μέ τόν ἴδιο τρόπο τούς ἀνθρώπους. Διότι δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι οἱ ἄνθρω-ποι οἱ ὅποιοι ἐξομολογοῦνται σέ μᾶς δέν μᾶς ἀνήκουν γιά νά τούς κατευθύνουμε σύμφωνα μέ τίς δικές μας ἀπόψεις. Ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς τούς ἐμπιστεύθηκε, καί πρός αὐτήν πρέπει νά τούς καθο-δηγοῦμε μέ τήν ὑπακοή σέ ὅσα ἐκείνη διδάσκει ἀλλά καί εἰση-γεῖται σέ ὅλα τά σύγχρονα θέματα πού καθημερινά ἀνακύπτουν καί στά ὅποια θά πρέπει νά εἴμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Μέ αὐτές τίς γενικές καί εἰσαγω-γι-κές σκέψεις θά ἤθελα νά δώσω τόν λόγο στόν σημερινό ὁμιλητή μας, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπο-λί-τη Σύρου, Τήνου καί Μυκόνου κύριο Δωρόθεο, ἀφοῦ τόν εὐχαρι-στή-σω καί πάλι θερμότατα καί ἀπό καρδίας γιά τήν παρουσία του στήν Ἱερά μας Μητρόπολη καί στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, γιά νά ἀκούσουμε ὅσα σημαντικά καί κατατοπιστικά θά μᾶς πεῖ. Τό θέμα του εἶναι «Βιοηθική καί ὀρθό-δοξη ἠθική».

ΛΑ' Παύλεια | Ημερίδα Πνευματικών με θέμα: «Βιοηθικά προβλήματα και εξομολόγηση».

Image not found or type unknown